

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ"

השאלות והתשובות מסומנות כקו תחתון

חולין קיא.

וקריבו ליה קניא בקופיה ואכלנא, והיאך איירי המעשה? עי' לעיל קי: תוד"ה כבדא, ועי"ש תורת חיים וצל"ח, וע"ע יד יהודה סט' סק"צ.

ודלמא פי קנה וכו', עי' פרש"י, ובקושי מהמציאות עי' יד יהודה פתיחה לסי' מ-מא, ועי' קה"י יז'.

תוד"ה כו, הקשו למה לא פשטו ממה שחלטו וכו', עי' מהר"ם שיף ותפארת יעקב לפי איזה שיטה קושייתם, אי רק לר"ת או גם לרשב"א.

בדין חליטה, עי' יד יהודה סט' צ' למה מהני בכבד, ועי' רי"ף בשם הגאונים שאסרו דא"א בקיאיין בחליטה, ע"ע ב"י וב"ח עג'.

ובסברת רב פפא שהיתה לאסור עי' דברי חיים יו"ד ח"ב מט'.

שלוקה אוסרת ונאסרת, וסברת ר"א שמתיר? עי' רשב"א וצל"ח, מרומי שדה ולב אריה.

ולהלכה כתבו הרי"ף והרמב"ם מאכ"א ו' ג-ד' שאין לבשל את הכבד אלא אחר צלייה, **והטעם?** עי' ר"ן על הרי"ף, כס"מ, ופלתי עג סק"א, ועי' חת"ס מה שהביא מהגר"א ב'שנות אליהו'.

קורנו שתי וערב וכו', וטעם הקריעה, עי' רש"י תוס' ורא"ש ועי' מהרש"א בבאור דעת התוס', וע"ע רשב"א בשם הראב"ד, וברמב"ם מאכ"א ו' ז'.

ובדעת הרמ"א עג' שלכאורה סתר עצמו בין סעי' א' ל-ג' עי' נודב"י תנינא יו"ד מ', יד יהודה עג' סק"ב, וחזו"א יו"ד י' י'.

וה"מ כבדא אבל טחלא שומנא בעלמא הוא, ועי' יד יהודה סט' צ' בבאור דעת רש"י דגם לגבי מה שמליחה מתירתו לקדירה הוא קל מכבד, ועי"ש מש"כ בדעת הרמב"ם מאכ"א ו' ח'.

כי הא דשמואל וכו', והראיה משם? עי' לעיל קי: תוד"ה כבדא, ועי' תפארת יעקב כאן.

תוד"ה דמא, ביאורו למה לא התיר מצד כבולעו כך פולטו, ועי' יד יהודה עג' ז', אמנם בפסחים עד. ד"ה כבולעו כתבו להתיר גם בכבד מטעם זה עי"ש, וע"ע ראב"ד תמים דעים סי' ט'.

תוד"ה דם, ביאורו למה הוא דאורייתא ולא היו דם שבשלו, עי' לב אריה, ומה שהקשו מכאן על ר"ת עי' ראש יוסף חת"ס ותפארת יעקב.

בין כחלא תותי בשרא שרי, ועי' תוס' ורא"ש דאיירי שקרעו, עי' יש"ש נה' יד יהודה צ' סק"ח, וע"ע רשב"א בתוה"ב ובחי' וכן בר"ן שהתירו גם בלא קריעה, וע"ע לב אריה.
במה שלמד מכאן הרשב"א קט': להתיר חתיכת כחל רותח בסכין שחתכו בו בשר, עי' ר"ן, פר"ח צ' ס"ק יח' ופרי תאר סק"י.

ע"ב

סכין ששחט בה אסור לחתוך בה רותח, וקשה דלעיל ח: אמרינן דלבית השחיטה אין כוח להבליע בסכין שהיא קשה? עי' רמב"ן ורשב"א, בעה"מ ורא"ה שהובא בריטב"א.

צונן אמרי לה בעי הדחה וכו', לרש"י הכוונה הדבר הנחתך, ועי' בר"ן, ושאר הראשונים פי' כתוס' לעיל ח: ד"ה הלכתא, דקאי אסכין, עי' באור המחלוקת ברמב"ן ובריטב"א ומש"כ בשם הראב"ד.

קערה שמלח בה בשר, ובמה איירי בנקובת או שאינה מנוקבת? עי' בראשונים שהביאו דעת הראב"ד דאיירי אף במנוקבת, ועי' רמב"ן ורשב"א רא"ש ורא"ה (בדה"ב טו.) דפליגי, וכן נחלקו אי בצונן יהיה מותר להשתמש בה, ולהלכה הביא השו"ע סט' טז' אל שתי הדעות.
ומה ששבר רב אמי את הקערה שמלח בה, עי' רמב"ן מהרלב"ח קכא', ויד יהודה צא' ד'.

ולגבי שאר איסורין עי' פסחים ל: וברי"ף שם, עי' בר"ן והרמב"ן במלחמות שם, וברמ"א קכא' ה'.

דגים שעלו בקערה וכו', ודעת רוב הראשונים (מלבד רש"י ד"ה קערה עי"ש ראש יוסף) דרק בני"ט בר נ"ט שבלע היתירא מותר לפי שמואל, והטעם עי' רשב"א תורה"ב פו. וביאורו עי' ראש יוסף וביד יהודה צד' יט', ומכאן דגם בני"ט בר נ"ט נותן טעם קלוש, עי' פר"ח צה' ג'.

ע"ע בראשונים ממתי הטעם נגמר האם כבר אין בקערה להפליט, או שהדגים אין בכוחם להפליט את הטעם או שמה שמפליטים בטל, עי' רמב"ן ורשב"א תוס' זבחים צו. ד"ה ואם, ובראש יוסף.
ובדין דגים שנתבשלו בקערה, עי' תוד"ה הלכתא בשם הריב"ן, וברמב"ן, ואם נתבשלו במים עי' רא"ש סי' כט', ולהלכה עי' שו"ע צה' א-ב' וברמ"א שם.

ואי מותר לכתחילה להעלותם בקערה, עי' ב"י ודרכ"מ סי' צה' שנחלקו בזה, עי"ש דרישה סק"א פרי תאר סק"ב, פרמ"ג משב"ז סק"ד, וע"ע פר"ח סק"ז דלהעלותם לקדירה של חלב לכו"ע מותר.

חס ליה לזרעיה וכו', ופרש"י שלהד"מ, וצ"ע על שמואל?, עי' ריטב"א וע"ע באר שבע, וע"ע מהרלב"ח קכא' ופר"ח קיט' יט' אם אפשר ללמוד מכאן להלכה שיהיה מותר להטעות למי שס"ל שאסור כדי שיאכל.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל גלב"ע טו' כסלו תשעח'

להערות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל

שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.